

Programació

2024

MUSEU
BELLES ARTS
VALÈNCIA

Programació d'exposicions 2024

**GENERALITAT
VALENCIANA**

Vicepresidència Primera i
Conselleria de Cultura i Esport

MUSEU
BELLES ARTS
VALÈNCIA

7 març – 9 juny 2024

Pablo González Tornel (comissari)

Ferament humans

Retrats de santedat barroca

La santedat i la seua representació artística van ser dos aspectes que van caracteritzar la cultura del Barroc a Espanya. Després del Concili de Trento (1545-1563), el culte als sants com a mediadors i la definició del catolicisme com una religió decididament visual van ser eixos de la reacció catòlica a la Reforma protestant. A partir de finals del segle XVI, a Espanya, les imatges pictòriques i escultòriques de la santedat es van multiplicar. El seu propòsit va ser moure als fidels a la imitació devota dels models de virtut que en elles es mostraven i, per a aconseguir-ho de manera eficaç, es va intensificar el seu realisme. L'objectiu va ser arribar al cor dels espectadors a través d'obres d'enorme verisme i gran càrrega dramàtica i, així, crear imatges de fort impacte emocional.

Esta exposició, realitzada en col·laboració amb el Museu Carmen Thyssen Màlaga, analitza la santedat barroca a través d'una selecció de 40 pintures i escultures espanyoles i alguns exemples italians que mostren la comunitat d'intencions al Mediterrani del segle XVII. Al mateix temps, es proposa una mirada actual a les arts com a vehicle de les emocions, mostrant la seua vigència en la cultura visual contemporània.

Sala Joanes d'exposicions temporals

Organitzen: Museu Carmen Thyssen Màlaga i Museu de Belles Arts de València

4 juliol – 13 octubre 2024

Ester Alba Pagán i Pablo González Tornel (comissaris)

Antonio Muñoz Degraín

Antonio Muñoz Degraín pertany a la nodrida generació d'artistes de finals del segle XIX que va donar a la pintura valenciana d'este moment el qualificatiu d'Edat de Plata de les arts. En 2024 es commemora el centenari de la seua mort i els dos museus d'art de les principals ciutats en les quals l'artista va viure i va treballar, València i Màlaga, aprofundiran, mitjançant una exposició conjunta en una i altra seu, en el coneixement de l'artista i en la difusió de la seua obra.

Arquitecte per obligació, després de la seua formació autodidacta i en l'Acadèmia de Sant Carles de València, Muñoz Degraín es va consagrar com a pintor de paisatges, sobretot a partir de 1867, quan amb *Paisatge del Pardo en dispersar-se la boira* va guanyar la segona medalla en l'Exposició Nacional de Belles Arts. En 1870 el pintor, després de rebre una invitació del seu amic Bernardo Ferrandis per a ajudar-lo en la decoració del Teatre Cervantes de Màlaga, va iniciar la seua relació amb la ciutat andalusa. El mateix Ferrandis va aconseguir que en 1879 Muñoz Degraín fora contractat com a professor a l'Escola de Belles Arts de la qual ell era director. Per a ocupar el seu nou càrrec en la docència, Muñoz Degraín va instal·lar la seua residència definitivament a Màlaga on, a més, va acabar contraient matrimoni amb Dolores Sánchez, ciutadana de la qual tornaria, després de la seua etapa madrilenya de 1895 a 1919, al final de la seua vida.

Sales Joanes i Ribalta d'exposicions temporals
Organitzen: Museu de Belles Arts de València i Museu de Màlaga

7 novembre 2024 – 16 febrer 2025

Toya Viudes de Velasco i Miguel Lusarreta (comissaris)

Rosario de Velasco

(1904-1991)

Rosario de Velasco va ser una de les grans artistes del segle XX. Amb obres i guardons en reconeguts certàmens com la Biennal de Venècia, a més de mostres en sales tant fora com dins del país com el Centre Pompidou i el Jeu de Paume de París, va ser lloada pel públic i la crítica. Mai va deixar de pintar, però després de la seua mort va caure en l'oblit.

Nascuda a Madrid en 1904, estudia amb Fernando Álvarez de Sotomayor, director del Museu del Prado i, juntament amb artistes com Picasso, forma part de la Societat d'Artistes Ibèrics creada en 1924 amb la finalitat d'incorporar l'art espanyol a les avantguardes. Molt jove ja destaca i en els anys 30 obté rotunds èxits amb obres com *Adán i Eva*, Segona Medalla en l'Exposició Nacional de Belles Arts de Madrid de 1932, hui en el Museu Nacional Centre d'Art Reina Sofia i que va marcar la seua carrera artística; *La matança dels innocents*, propietat del Museu de Belles Arts de València, o *Gitanos*, exposada en 1935 en el Carnegie Institute de Pittsburgh al costat de Salvador Dalí.

Inclusa en l'anomenada Nova Objectivitat de l'art espanyol o els Nous Realismes, després de la guerra s'instal·la a Barcelona on inicia una intensa activitat pictòrica que en els seus últims anys i fins a la seua mort en 1991 la portarà al descobriment de l'oli sobre paper que li suposarà un alliberament i una explosió de llibertat creativa.

L'exposició del Museu de Belles Arts de València i el Museu Nacional Thyssen-Bornemisza farà un recorregut pels primers anys d'esta excepcional i desconeguda pintora en una mostra en la qual per primera vegada es podran vore molts dels seus quadres guardats durant prop d'un segle en la família i en col·leccions particulars, mai exposats.

Sala Joanes d'exposicions temporals

Organitzen: Museu Nacional Thyssen-Bornemisza i Museu de Belles Arts de València

VINCENTIS DE
VANDOR ET GO
MESPIANTIS
1661

21 novembre 2024 – 2 març 2025

David Gimilio Sanz (comissari)

Invenció i projecte

Esbossos en el Museu de Belles Arts de València

L'esbós sempre s'ha considerat com una eina de treball de l'artista, de la mateixa manera que un dibuix preparatori o que una maqueta en el cas dels arquitectes. Estos esbossos eren regalats pels artistes a amics i col·legues com un record de la seua amistat, i eren guardats com a tals, més que com a obres d'art. Amb el pas del temps, es van convertir en l'únic referent d'una obra definitiva destruïda en una guerra, en un incendi o simplement oblidada i perduda pel canvi del gust.

A més, la tècnica dels artistes en estos esbossos era més lliure, bàsicament per no invertir molt de temps en ells, i no obstant això, eixa tècnica va ser la que finalment va triomfar a mitjan segle XIX, en una de les batalles estètiques més singulars de la història de l'art.

Finalment, el format i eixa tècnica més solta va ser ràpidament assumida pel gust burgés, convertint-se en un objecte de desig pel col·leccionisme.

El Museu de Belles Arts de València posseïx una gran col·lecció d'esbossos pictòrics i escultòrics des del segle XVII fins a la primera mitat del segle XX; també de dibuixos que ens parlen d'eixe recorregut des de la idea de l'artista a l'obra definitiva. Esta exposició serà l'ocasió perfecta per a reunir-los, exposar-los, estudiar-los i buscar les raons de la seua existència artística i del seu col·leccionisme.

Sala Ribalta d'exposicions temporals
Organitza: Museu de Belles Arts de València

Imatges

Luca Giordano: *Sant Bertomeu en el martiri*, ca. 1650. Oli sobre tela. Museu de Belles Arts de València

Antonio Muñoz Degraín: *Congostos de Roncesvalls* (detall), 1912. Oli sobre tela. Museu de Belles Arts de València

Rosario de Velasco: *La matança dels innocents* (detall), 1936. Oli sobre tela. Museu de Belles Arts de València

Vicente Salvador Gómez: *Arribada a València del Crist del Salvador*, 1668. Oli sobre tela. Museu de Belles Arts de València